

poszerza wiedzę na temat pierwotnej technologii wykonania i oryginalnej kolorystyki elewacji i jej detalu architektonicznego. Układ warstw historycznych pozwala określić temat dziejów badanego obiektu, takich jak ilość i jakość remontów, występowania elementów pierwotnych (oryginalnych, pochodzących z czasów powstania zabytku) i wtórnych (będących efektem późniejszych ingerencji w jego formę lub funkcję). Uzyskane dane w uzupełnieniu z informacjami na temat zabytku, takimi jak historia obiektu, materiał ikonograficzny, relacje mieszkańców i właścicieli, umożliwiają szczegółową analizę konserwatorską obiektu zabytkowego.

4. Przy remoncie elewacji należy przewidzieć rezygnację z wtórnego zadaszenia, a nie jego wymiany na nowe. Ze stanowiska konserwatorskiego za niewłaściwy należy uznać zamiar realizacji zadaszenia nad wejściem do w/w budynku. W zakresie jego realizacji (o ile jakiegokolwiek wymagania wymuszają jego montaż) należy opracować rozwiązania zamiennie (alternatywne, zastępcze) jak stanowi art. 9 w związku z art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo Budowlane (t.j. DzU z 2021r., poz. 2351) oraz § 2 ust. 4 w nawiązaniu do ust. 2 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2015, poz. 1422).

ZASTĘPCA WÓJTY KRAKOWSKIEGO
WOJEWÓDZKIEGO NADZORCY DLA ZABYTKÓW

Andrzej Kuncewicz